

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/1642**z dnia 13 lipca 2018 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych służących doprecyzowaniu kryteriów, które właściwe organy muszą uwzględniać przy ocenie, czy administratorzy istotnych wskaźników referencyjnych muszą stosować określone wymogi****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 9 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1011 zezwolono administratorowi istotnego wskaźnika referencyjnego na podjęcie decyzji o niestosowaniu niektórych przepisów tego rozporządzenia. Jeżeli administrator postanowi nie stosować jednego z tych przepisów lub większej ich liczby, właściwy organ ma prawo zdecydować, że administrator powinien mimo wszystko stosować ten przepis lub te przepisy. W art. 25 ust. 3 tego rozporządzenia określono kryteria, które właściwy organ musi uwzględnić przy ocenie, czy właściwe byłoby, by administrator stosował wspomniane przepisy.
- (2) Kryteria, które właściwy organ ma obowiązek wziąć pod uwagę, powinny uwzględniać charakter przepisów rozporządzenia (UE) 2016/1011, których administrator istotnych wskaźników referencyjnych może nie zamierzać stosować. Administratorzy istotnych wskaźników referencyjnych mogą postanowić, że nie będą stosować niektórych przepisów, które zobowiązują ich do wprowadzania środków organizacyjnych w celu ograniczenia ryzyka powstania konfliktów interesów w związku z uczestnictwem ich pracowników w procesie opracowywania wskaźnika referencyjnego. Uwzględniając kryteria określone w art. 25 ust. 3 lit. a), c) oraz i) tego rozporządzenia, właściwe organy powinny zatem również brać pod uwagę to, czy – zamiast środków organizacyjnych wymaganych na mocy tych przepisów – wprowadzono inne odpowiednie rozwiązania służące ochronie rzetelności wskaźnika referencyjnego.
- (3) Uwzględniając kryteria określone w art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011, właściwe organy powinny również brać pod uwagę wpływ wskaźnika referencyjnego na dany rynek lub dane rynki, szerzej pojętą gospodarkę oraz znaczenie danego wskaźnika referencyjnego dla zapewnienia stabilności finansowej. W tym celu właściwe organy powinny stosować informacje, które są ogólnodostępne lub zostały im udostępnione w drodze ujawnienia przez administratora lub w inny sposób.
- (4) Uwzględniając kryterium określone w art. 25 ust. 3 lit. f) rozporządzenia (UE) 2016/1011, właściwe organy powinny również brać pod uwagę to, czy administrator dysponuje odpowiednimi alternatywnymi środkami technicznymi i mechanizmami kontroli, które umożliwiają mu utrzymanie ciągłości opracowywania wskaźnika referencyjnego i jego solidności, mając na względzie charakter przepisów, których administrator postanowił nie stosować.
- (5) Administratorzy powinni mieć wystarczająco dużo czasu na sporządzenie wniosków i zapewnienie zgodności z wymogami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem zacząć obowiązywać po upływie dwóch miesięcy od dnia jego wejścia w życie.
- (6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedstawiony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (7) ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Podatność wskaźnika referencyjnego na manipulację

Dodatkowe kryteria, które właściwy organ musi brać pod uwagę na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011 przy uwzględnianiu podatności wskaźnika referencyjnego na manipulację, obejmują co najmniej to, czy:

- a) wskaźnik referencyjny opiera się na danych transakcyjnych;
- b) podmioty przekazujące dane są podmiotami nadzorowanymi;
- c) zastosowanie mają środki zwiększające solidność danych wejściowych;
- d) struktura organizacyjna administratora sprzyja ograniczaniu zachęt do manipulacji;
- e) administrator ma interes finansowy związany z instrumentami finansowymi, umowami finansowymi lub funduszami inwestycyjnymi stosującymi wskaźnik referencyjny jako odniesienie;
- f) istnieją udokumentowane przypadki manipulacji danym wskaźnikiem referencyjnym lub wskaźnikiem referencyjnym opracowanym w oparciu o podobną metodę przez administratora o podobnej wielkości i strukturze organizacyjnej.

Artykuł 2

Charakter danych wejściowych

Dodatkowe kryteria, które właściwy organ musi brać pod uwagę na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011 przy uwzględnianiu charakteru danych wejściowych, obejmują co najmniej to, czy:

- a) w przypadku gdy dane wejściowe są danymi transakcyjnymi – administrator jest uczestnikiem rynku lub realiów gospodarczych, których pomiar jest celem wskaźnika referencyjnego;
- b) w przypadku gdy dane wejściowe są udostępniane przez podmioty przekazujące dane – podmioty przekazujące dane mają interes finansowy związany z instrumentami finansowymi lub umowami finansowymi, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie, lub mogłyby odnieść korzyści w związku z wynikami funduszu inwestycyjnego, do których pomiaru stosuje się wskaźnik referencyjny;
- c) w przypadku gdy dane wejściowe pochodzą z giełd lub systemów obrotu mających siedzibę w państwie trzecim – do tych giełd lub systemów obrotu zastosowanie mają ramy regulacyjne i nadzorcze, które gwarantują zachowanie rzetelności danych wejściowych;
- d) w przypadku gdy dane wejściowe mają postać kwotowań – kwotowania są zatwierdzone bądź orientacyjne oraz czy podlegają odpowiednim mechanizmom kontroli.

Artykuł 3

Poziom konfliktów interesów

Dodatkowe kryteria, które właściwy organ musi brać pod uwagę na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011 przy uwzględnianiu poziomu konfliktów interesów, obejmują co najmniej to, czy:

- a) administrator ma interes finansowy związany z instrumentami finansowymi lub umowami finansowymi, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie, lub mogłyby odnieść korzyści w związku z wynikami funduszu inwestycyjnego, do których pomiaru stosuje się wskaźnik referencyjny;
- b) w przypadku gdy wskaźnik referencyjny opiera się na przekazywanych danych wejściowych – stosunek łączący administratora z podmiotami przekazującymi dane podlega odpowiednim mechanizmom kontroli;
- c) administrator wprowadził mechanizmy kontroli lub inne środki, które skutecznie łagodzą potencjalne konflikty interesów.

Artykuł 4

Stopień swobody uznania administratora

Dodatkowe kryteria, które właściwy organ musi brać pod uwagę na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011 przy uwzględnianiu stopnia swobody uznania administratora, obejmują co najmniej:

- a) w przypadku gdy metoda opracowywania wskaźnika referencyjnego dopuszcza ocenę ekspercką ze strony administratora – to, czy stosowanie tej oceny lub korzystanie ze swobody uznania jest wystarczająco przejrzyste;

- b) w przypadku gdy wskaźnik referencyjny opiera się na szacunkach – skuteczność środków kontroli wewnętrznej, którymi dysponuje administrator.

Artykuł 5

Wpływ wskaźnika referencyjnego na rynki

Dodatkowe kryteria, które właściwy organ musi brać pod uwagę na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011 przy uwzględnianiu wpływu wskaźnika referencyjnego na rynki, obejmują co najmniej:

- a) w przypadku gdy wskaźnik referencyjny ma szczególne znaczenie dla danego rynku lub danych rynków – to, czy nierzetelność wskaźnika referencyjnego powodowałaby zakłócenie funkcjonowania tego rynku lub tych rynków oraz czy istnieją odpowiednie zastępcze wskaźniki referencyjne, które można by zastosować w miejsce tego wskaźnika referencyjnego;
- b) w przypadku gdy wskaźnik referencyjny kwalifikuje się jako istotny wskaźnik referencyjny na mocy art. 24 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/1011 – istotny ilościowy stosunek instrumentów finansowych, umów finansowych lub funduszy inwestycyjnych, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie, do całkowitej wartości danych instrumentów w państwie członkowskim, jeżeli informacje te są znane właściwemu organowi.

Artykuł 6

Charakter, skala i złożoność procesu opracowywania wskaźnika referencyjnego

Dodatkowe kryteria, które właściwy organ musi brać pod uwagę na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011 przy uwzględnianiu charakteru, skali i złożoności procesu opracowywania wskaźnika referencyjnego, obejmują co najmniej:

- a) stopień, w jakim dane wejściowe są oparte na przekazywanych danych, to, czy dane wejściowe są danymi transakcyjnymi, oraz to, w jaki sposób stopień ten jest odzwierciedlony w mechanizmach kontroli wprowadzonych przez administratora;
- b) ilość danych wejściowych do przetworzenia oraz liczbę źródeł danych;
- c) to, czy administrator ma wystarczające środki techniczne, aby być w stanie przetwarzać dane wejściowe w ciągły i niezawodny sposób;
- d) to, czy stosowana metoda jest źródłem ryzyka operacyjnego przy przetwarzaniu danych wejściowych;
- e) zakres, w jakim administrator polega na podmiotach przekazujących dane przy opracowywaniu wskaźnika referencyjnego.

Artykuł 7

Znaczenie wskaźnika referencyjnego dla zapewniania stabilności finansowej

Dodatkowe kryteria, które właściwy organ musi brać pod uwagę na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011 przy uwzględnianiu znaczenia wskaźnika referencyjnego dla zapewniania stabilności finansowej, obejmują co najmniej ocenę stosunku całkowitej wartości instrumentów finansowych, umów finansowych i funduszy inwestycyjnych, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie, do wartości ogółem aktywów sektora finansowego i sektora bankowego w państwie członkowskim, jeżeli informacje te są znane właściwemu organowi.

Artykuł 8

Wartość instrumentów finansowych, umów finansowych i funduszy inwestycyjnych, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie

Dodatkowe kryteria, które właściwy organ musi brać pod uwagę na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011 przy uwzględnianiu wartości instrumentów finansowych, umów finansowych i funduszy inwestycyjnych, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie, obejmują co najmniej:

- a) całkowitą wartość wszystkich instrumentów finansowych, umów finansowych i funduszy inwestycyjnych, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie, na podstawie wszystkich okresów zapadalności wskaźnika referencyjnego, jeżeli są one znane właściwemu organowi;
- b) to, czy stosowanie wskaźnika referencyjnego jest skoncentrowane w konkretnych kategoriach instrumentów finansowych, umów finansowych lub funduszy inwestycyjnych;
- c) w przypadku gdy wskaźnik referencyjny jest istotnym wskaźnikiem referencyjnym na mocy art. 24 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/1011 – to, jak blisko progów, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) i lit. c) ppkt (i) tego rozporządzenia, znajduje się całkowita wartość instrumentów finansowych, umów finansowych i funduszy inwestycyjnych, które stosują wskaźnik referencyjny jako odniesienie, jeżeli informacje te są znane właściwemu organowi.

Artykuł 9

Wielkość, model organizacyjny lub struktura organizacyjna administratora

Dodatkowe kryteria, które właściwy organ musi brać pod uwagę na podstawie art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1011 przy uwzględnianiu wielkości, modelu organizacyjnego lub struktury organizacyjnej administratora, obejmują co najmniej to, czy:

- a) w przypadku gdy opracowywanie wskaźnika referencyjnego nie jest głównym przedmiotem działalności administratora – opracowywanie wskaźnika referencyjnego jest organizacyjnie wydzielone bądź czy wprowadzono inne odpowiednie środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów;
- b) w przypadku gdy administrator należy do grupy, a co najmniej jeden podmiot w ramach grupy jest faktycznym lub potencjalnym użytkownikiem wskaźnika referencyjnego – administrator działa niezależnie i wprowadził inne odpowiednie środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 25 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
